

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Irimca Ghenadie

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 09.04.2019-20.09.2019;

Instanța de apel: 17.10.2019-25.11.2020;

Instanța de recurs: 23.04.2021 – 13.10.2021.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 20 septembrie 2019 Irimca Ghenadie a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. 1 Cod penal, fiindu-i stabilită acestuia pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (un) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Irimca Ghenadie a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an și 6 (șase) luni, și nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probațiune nu va comite noi infracțiuni, totodată obligând inculpatul Irimca Ghenadie să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a încasat suma de 640 lei (șase sute patruzeci lei) cu titlu de cheltuieli judiciare de la Irimca Ghenadie.

Acțiunea civilă înaintată de Pîrvu Vitalie în latura încasării prejudiciului moral, a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Irimca Ghenadie în beneficiul lui Pîrvu Vitalie a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 7.000 lei.

S-a încasat de la Irimca Ghenadie în beneficiul lui Pîrvu Vitalie cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 5.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 08 decembrie 2018, Irimca Ghenadie, în perioada de timp cuprinsă între orele 18.00 – 19.00, aflându-se în curtea blocului de locuit amplasat pe strada xxxxxxx, or. xxxxx, mun. Chișinău, în urma unui conflict iscat între acesta și Pîrvu Vitalie, temeiul căruia a fost neînțelegerile acestora privind un loc de parcare din curtea blocului susmenționat, acționând în scopul vătămării integrității corporale a acestuia, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței.

Tot atunci, Irimca Ghenadie, dorind să-și ducă la bun sfârșit intenția sa infracțională, i-a răsucit mâna stângă lui Pîrvu Vitalie și l-a îmbrâncit pe acesta, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0461 din 04.03.2019, vătămări corporale medii, exprimate prin luxația anterointernă articulația scapulo-humerală pe stânga, echimoză la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta.

Fiind luate în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp din poziție verticală este exclusă.

Acțiunile lui Irimca Ghenadie au fost încadrate în baza art. 152 alin. 1 Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1. Inculpatul Irimca Ghenadie, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale, cu respingerea acțiunii civile ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea solicitărilor inculpatul a indicat că:

- prima instanță a făcut o calificare incorectă a faptelor or fapta incriminată nu întrunește elementele componenței infracțiunii;

- partea vătămată a fost cel care a inițiat conflictul, a început a-l numi cu cuvinte necenzurate și apoi a urmat îmbrânceala, nu s-au lovit;

- nu este de acord cu concluziile raportului de expertiză, menționând că partea vătămată s-a împiedicat de bordură și a căzut, iar în urma căzăturii s-au produs vătămările acestuia;

- avocatul care i-a fost asigurat de la stat nu a acționat în apărarea intereselor și drepturilor sale;

- cu referire la acțiunea civilă a indicat că la materialele cauzei nu sunt anexate probe ce ar confirma că partea vătămată ar fi fost spitalizată, nefiind confirmate nici pretinsele cheltuieli materiale;

- sentința instanței este neîntemeiată, iar în speță atât organul de anchetă cât și instanța de judecată a avut o atitudine părtinitoare, ținând cont că cererile sale nu au fost admise sau în genere nu se regăsesc la materialele cauzei.

3.2. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Ciuperca Ștefan, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în partea individualizării pedepsei, considerând că pedeapsa aplicată inculpatului nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, personalității lui și pericolului social pe care îl prezintă.

În argumentarea solicitărilor procurorul a indicat că:

- suspendarea condiționată a executării pedepsei îl va favoriza pe Irimca Ghenadie să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- inculpatul Irimca Ghenadie, pe parcursul perioadei de examinare a cauzei penale în privința sa nu a întreprins careva măsuri în vederea recuperării cheltuielilor judiciare, ce au fost suportate de către stat la examinarea cauzei și a avut o atitudine neglijentă în ceea ce privește împăcarea cu partea vătămată, fapt ce pune într-o lumină dubioasă personalitatea acestuia și în repetate rânduri a dat dovadă de cinism;

- reieșind din circumstanțele cauzei penale, personalitatea inculpatului Irimca Ghenadie, vârsta acestuia, consideră că pedeapsa stabilită este prea blândă și nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului și solicită casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei, cu stabilirea unei pedepse de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința să fie lăsată fără modificări.

3.3. Avocatul Procopovici Augustin în interesele părții vătămate Pîrvu Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de admiterea parțială a acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care solicită încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 90000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În argumentarea solicitărilor sale Avocatul Procopovici Augustin a invocat că:

- suma de 7000 lei nu este o sumă în măsură să compenseze prejudiciul moral cauzat lui Pîrvu Vitalie, nefiind proporțională suferinței psihice suportate;

- vătămările corporale cauzate părții vătămate i-au adus atât dureri fizice cât și psihice, menționând că ultimul a avut brațul imobilizat pe o perioadă de o lună, ceea ce nu i-a permis să se îngrijească pe sine, a avut dureri insuportabile inclusiv noaptea, neputând dormi din cauza lor, iar echimoza de la nivelul feței atrăgea atenția celor din jur, ceea ce i-a cauzat suferințe morale;

- partea vătămată în timpul conflictului a simțit un sentiment de frică, iar starea de stres și neliniște a continuat și după conflict.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, din 25 noiembrie 2020, a fost respins apelul inculpatului Irimca Ghenadie și apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani. A fost admis apelul avocatului Procopovici Augustin, în interesele părții vătămate Pîrvu Vitalie, casată parțial sentința în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: S-a încasat de la Irimca Ghenadie în beneficiul părții vătămate Pîrvu Vitalie suma de 20000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral. Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, și a constatat că Irimca Ghenadie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.152 alin.1 Cod penal. A remarcat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

În continuare, analizând declarațiile părții vătămate Pîrvu Vitalie, a martorilor Pîrvu Olga și Irimca Angela, inclusiv a inculpatului Irimca Ghenadie și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Irimca Ghenadie în comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, corect încadrată juridic în baza art.152 alin.1 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat neplauzibile și alegațiile inculpatului precum că pînă la spital se putea întâmpla multe lucruri, or partea vătămată s-a adresat pentru ajutor medical primar de urgență în aceeași

seară, fiindu-i stabilită diagnoza "luxație umăr" cu mențiunea că a fost agresat în curte, fapt ce se confirmă prin înștiințarea "903" (f.d.8), iar prin raportul de constatare nr. 201802D2836 din 04 februarie 2019, în urma incidentului, la cet. Pîrvu Vitalie s-a constatat luxația anterointernă articulația scapulo - articulară pe stânga, echimoză la nivelul fetei, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și în circumstanțele indicate (f.d.33-34).

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pîrvu Vitalie cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 90 000 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei, instanța de apel a remarcat dispozițiile art.219 alin.1-4 și art.220 alin.1-2 Codul de procedură penală.

Urmare, ținând cont de circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pîrvu Vitalie și anume de a admite parțial cerința de recuperare a prejudiciului moral cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 20000 (douăzeci mii) lei. În partea ce ține de încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 5000 lei, s-a reținut că acestea se confirmă prin bonul fiscal anexat la materialele cauzei (f.d.104), fiind admise și încasate de către prima instanță prin sentința contestată, dispoziție pe care instanța de apel le-a menținut.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Pucas Ina în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6) și 8)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării prezentei cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

- inculpatul Irimca Ghenadie, prin care invocând incidența *pct. 6) și 7)* a dispozițiilor alin. (1) art. 444 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare sau dispunerea rejudecării prezentei cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului avocatul Pucas Ina în numele inculpatului a invocat că:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul Irimca Ghenadie vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut din motiv că careva lovituri părții- vătămate nu a aplicat și nici nu a avut intenția să-i cauzeze leziuni corporale. Conflictul apărut între ei a fost provocat de însăși partea- vătămată Pîrvu Vitalie, fapt care se confirmă prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar în urma împrâncelilor reciproce Pîrvu Vitalie a vrut să fugă, s-a împiedicat, și a căzut;

- declarațiile inculpatului nu sînt combătute nici într-un mod în cadrul cercetării judecătorești. Atât partea vătămată cât și martorul Pîrvu Olga și-au schimbat declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de judecată, astfel, acestea probe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- partea vătămată Pîrvu Vitalie s-a adresat cu cerere către IP Buiucani abia la data de 28.12.2018, unde a indicat că i-au fost aplicate lovituri pe tot corpul. Tot în această zi a fost audiat, unde a depus declarații similare (f.d. 13,14). Ulterior, la data de 18.02.2019, Pîrvu Vitalie fiind audiat după efectuarea constatării medico-legale a indicat precum că Irimca Ghenadie i-a răsucit mina și i-a cauzat luxație (f.d. 20, 24). Aceste declarații sînt combătute prin declarațiile soției părții vătămate, martorul Pîrvu Olga, date la urmărire penală la data de 14.03.2019 în care indică, că *"în urma împrâncelii soțul meu a căzut jos și se ținea de umăr, avînd dureri"*, declarațiile fiind identice cu cele date de inculpat. Declarațiile date la urmărire penală și instanța de judecată au fost cercetate în instanța de ape, însă instanța nu s-a expus nici într-un mod asupra acestor divergențe;

- în cadrul cercetării judecătorești nu se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nici legătura causală între fapta comisă de inculpat și leziunile depistate la partea vătămată;

- pune la îndoială și concluziile expuse în Raportul de constatare nr.201802D2836 din 04.02.2019 (f.d. 33-34) și Raportul de expertiză judiciară nr.201902D0461 din 04.03.2019 (f.d. 38-40), pe care se bazează în principal instanțele inferioare. Din conținutul Raportului de expertiză este cert că la dispoziția expertului nu au fost prezentate documente medicale autentice și CD cu radiografia efectuată în privința părții- vătămate. Careva documente medicale nu au fost anexate nici la materialele dosarului, nici la acțiunea civilă, prin care s-ar demonstra că partea- vătămată a urmat vre-un tratament, i-au fost cauzate prejudiciu material sau moral. Din conținutul Raportului de constatare nr.201802D2836 din 04.02.2019 se constată că în privința părții vătămate a mai fost întocmit un

Raport de constatare nr.201802P4470 din 11.12.2018, care nu este în materialele dosarului penal în cauză și care a fost pus la baza raportului din 04.02.2019;

- consideră că instanța de apel și-a motivat concluzia superficial și neîntemeiat, din motive pur formale a respins cererile înaintate de inculpat și apărătorul său, fiind violate grav prevederile art.6 CEDO și încălcat dreptul la un proces echitabil.

5.2 În susținerea recursului inculpatul a invocat că:

- în procesul de urmărire penală, nefiind decacord cu rezultatele expertizei, a solicitat reexpertizare pe motiv că au apărut bănuieli de a crede că expertiza este contrafăcută, din motivul faptului că în urma faptului că domnul Pîrvu s-a împiedicat și a căzut singur cu fața în jos, iar expertiza scrie că acesta a fost lovit cu un obiect dur, adică consecințele pretinse de către acesta că le-ar fi suferit, iar Pîrvu Vitalie declară ca el l-a lovit cu pumnul, arată în mod evident că rezultatele expertizei sunt false;

- partea vătămată Pîrvu Vitalie nu a prezentat nici un extras precum că ar fi fost spitalizat, că ar fi urmat tratament în perioada data, lista medicamentelor ce i-au fost administrate. Ceea ce demonstrează faptul că acesta minte cu privire la așa spusele probleme de sănătate pe care le-ar fi obținut în urma conflictului apărut între noi la data de 8 decembrie 2018;

- prejudiciul material nu poate exista după natura lui, or Pîrvu Vitalie nu a cheltuit nimic, nu a stat în spital, nu a folosit medicamente, și nu a avut buletin medical, lucruri de care prima instanță și instanța de apel nu le-a luat în calcul și le-a considerat neîntemeiate și nefondate;

- toate încercările sale de a demonstra în instanță că nu l-a bătut, nu l-a lovit au fost respinse ca nefondate și neîntemeiate și a ajuns la concluzia că pentru a demonstra faptul că acesta minte cu nerușinare de a „mă pune pe mine la respect” cum spune el, a mers la serviciu la el, nu are nici o problemă de sănătate care l-ar împiedica să lucreze cum minte el în judecată și a realizat o înregistrare video unde acesta cu propria lui voce spune că lucrează ca administrator;

- nu a fost făcută calificarea corectă a faptelor, fapta incriminată nu întrunește elementele constitutive a componentei de infracțiune prevăzute la articolul conform calificării făcute de către prima instanță în baza 152 al. (1) Cod penal;

- Pîrvu Vitalie nu a fost internat în spital, nu a urmat tratament, s-a adresat la poliție a doua zi, este apt de muncă acum, îi spune ca nu este treaba sa de ce el a decis să procedeze așa în instanță, nu a fost spitalizat 21 zile, cerință obligatorie pentru ca să se facă calificarea conform art. 152, respectiv nu s-a întrunit *componenta de infracțiune*, respectiv nu poate exista infracțiunea, fapt pentru care solicit pronunțarea unei sentințe noi de

achitare;

- în urma conflictului din data de 08 decembrie 2018, Pîrvu Vitalie a fost cel care a început conflictual, încălcându-i drepturile de a parca automobilul în fata casei într-un loc comun de parcare, considerând că este proprietatea lui personală. În momentul în care a cerut explicații de ce nu are voie să parcheze acolo, Pîrvu Vitalie a început să-l numească cu cuvinte urâte, în momentul când a dorit să se întoarcă și să plece acesta a continuat înjurăturile, la care el sa întors s-au apucat ambii de haine, s-au îmbrâncit, iar Pîrvu Vitalie a dat să fugă, din neatenție nu a văzut bordura și a căzut;

- când a mers să depună cerere la poliție pentru faptul că acesta l-a împins, i-a rupt hainele, poliția i-a refuzat pe motiv că nu ar avea dreptul. Adică lui Vitalie îi acceptă plângerea, lui nu. Lucru care iarăși demonstrează faptul că Pîrvu Vitalie are acoperirea organelor de poliție și de urmărire penală;

- polițistul de sector, i-a spus că nu el primește cererea, și l-a trimis la anchetator, la care anchetatorul l-a trimis la procuratură, și procuratura l-a întors înapoi, la anchetator. Acesta a spus că o va înregistra, el nefiind jurist l-a crezut, și nu a solicitat copie cu stampilă. Ulterior acesta nu a înregistrat cererea nu a primit nici un răspuns. Lucru care demonstrează că ei erau complice;

- avocatul de stat nu a întreprins nimic pentru a demonstra nevinovăția sa, a rugat-o să depună cererea de expertiză și de reconstituire a faptei iar aceasta i-a răspuns că nu are sens, că o să vadă, că pe urmă, că nu are timp lucru care demonstrează că este complice cu anchetatorul, iar el nefiind jurist nu a știut că este necesar să depună cereri în două exemplare, cu stampilă, să poată demonstra că de la urmărirea penală pînă la ședința de judecată dispar cererile din dosar. L a sunat pe anchetator , să întrebe de ce nu este cererea în dosar iar acesta din urmă i-a spus că „nunțiu nu mă deranja că eu numai lucrez acolo.”;

- referitor la declarațiile doamnei Pîrvu Olga, aceasta minte, în hotărâre cele spuse de către dumneaei nu coincide cu cele din instanță. În instanță aceasta a spus că el nu l-a lovit deloc, doar sau îmbrâncit, în hotărâre judecătorească adaugă că ea ar fi spus că el l-a lovit cu pumnul în regiunea corpului, lucru care demonstrează complicitatea judecătorească și interesul acestuia. Sentința pronunțată de către acesta nu este una întemeiată pe lege;

- ca dovadă că Pîrvu Vitalie și Olga mint, servesc declarațiile acestora din cuprinsul hotărârii de judecată, Vitalie menționează că el l-a lovit în față cu pumnul, iar Olga în instanță a menționat că nu l-a lovit deloc, iar judecătorească în fond adaugă de la sine că l-a lovit în corp. Acest

lucru în apel nu s-a luat în calcul și s-a respins toate solicitările sale ca nemotivate, ca și apelul la fel;

- referitor la apelul la 112, Pîrvu Vitalie nici nu menționează ca a fost apel, soția sa spune că a sunat iar urgența nu a venit (lucru imposibil, deoarece apelul la 112 se înregistrează, și urgența neapărat vine), apoi aceasta în ședință a menționat că ea la dus cu mașina la urgență, iar în hotărâre scrie că au chemat un prieten care l-a dus pe soț, iar ea a rămas cu copii. Vecinul respectiv și cu el sunt din același sat, presupune că acesta nu a dorit să participe în acest „circ organizat” de minciuni cu scopuri de profit. Aceste lucruri la fel dovedesc faptul că Vitalii și soția mint referitor la evenimentele care au avut loc, și doar o expertiză repetată ar demonstra adevărul cu referire la consecințele conflictului și anume că ele nu au existat. La fel nu a fost chemată poliția, în acea zi la fața locului, anume din faptul ca să poată realiza ulterior prin relații de „cumătrism” expertize false;

- la faza urmării penale a fost indus în eroare de către procuror care l-a rugat să semneze întâi spunându-i că cu Pîrvu Vitalie chipurile o să se împace, după ce a semnat neștiind procedura legală, nu a verificat materialele dosarului respectiv, după ce a semnat a descoperit că lipsește cererea de expertiză, și reconstituire a faptei, lucru care demonstrează faptul că procurorul era la fel complice pentru că știa de faptul lipsei acesteia respectiv i-au încălcat drepturile procedural, asta a dus la faptul că ulterior în instanță el nu a mai putut face nimic ca să-și apere drepturile deoarece solicitările în instanță i-au fost refuzate ca neîntemeiate;

- la ședințele de judecată a fost întrebat dacă au fost martori din partea sa, a menționat că soția, doar este menționat că soția când el a căzut ia strâns lucrurile, el a menționat că în faza UP anchetatorul a menționat că nu-i nevoie de audiat soția sa ca martor, deși soția lui Pîrvu a fost audiată, lucru care iarăși demonstrează că anchetatorul nu a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu și a fost părtinitor lui Pîrvu Vitalie;

- avocatul Procopovici Augustin în cererea de apel a susținut că prejudiciul moral în sumă de 7000 lei este insuficient, dar instanța nu argumentează care a fost prejudiciul moral suferit, or suma de 90. 000 lei este cerută pentru un prejudiciu nedemonstrat și inexistent;

- unica probă este expertiza care spune ca ar fi fost leziuni medii, dar nu există nimic, spitalizare buletin medical, bonuri de plată pentru a arăta un prejudiciu material cauzat, or pentru ce a fost oferit 20. 000 prejudiciul moral, dacă instanța de apel nu a putut demonstra prejudiciul moral suportat de către Pîrvu Vitalie iar suma de 20. 000 lei este extrem de mare și aplicată neîntemeiat deoarece nu a fost demonstrat, or suferința psihică care el pretinde că a suportat-o nu a fost probată nicicum, nu s-a adresat

la medic, nu a urmat medicamente pentru reducerea stresului și din înregistrarea video se vede cum își duce modul normal de viață și încă vorbește grosolan cu el.

6. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului și de către inculpat în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință și pledează pentru inadmisibilitatea recursului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocatul Pucas Ina în numele inculpatei se constată că acesta, invocă temeuri de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, indicând greșit temeiurile pentru recurs adică, incidența *pct. 6) și 7)* a dispozițiilor alin. (1) art. 444 Cod de procedură penală inculpatul solicită să fie achitat, întrucât în opinia lui instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

Însă, în ansamblu Colegiul Penal constată că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către aceasta.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire

lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticile invocate de recurenți în recursul declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul Penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în *pct.4.1.* din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, astfel concluzia despre vinovăția lui Irimca Ghenadie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (1) Cod penal este una legală și întemeiată, pe care instanța de recurs ordinar o susține integral.

Colegiul Penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul Penal conchide că criticile recurenților nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

Colegiul Penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurenților prin care se susțin că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în apel. Aceasta deoarece, verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul Penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

În continuare, revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul Penal reține că, autorii acestora consideră că, instanța de apel, care a menținut sentința primei instanțe, a făcut o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului Irimca Ghenadie în baza art.152 alin. (1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul Penal constată că instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Irimca Ghenadie, considerând că argumentele recurenților cu privire la nevinovăția acesteia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpatului în *comiterea vătămării intenționate medie a integrității corporale sau a sănătății*, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului Irimca Ghenadie prin faptul, că probele cercetate cu certitudine dovedesc vinovăția acesteia de comiterea infracțiunii imputate, acestea fiind : „*Declarațiile părții vătămate Pîrvu Vitalie, declarațiile martorului Pîrvu Olga, declarațiile martorului Irimca Angela, declarațiile inculpatului Irimca Ghenadie, procesul-verbal de confruntare a bănuitului Irimca Ghenadie și a părții vătămate Pîrvu Vitalie Ștefan din 14 martie 2019, potrivit căruia părțile își mențin pozițiile făcute la audierile anterioare și sunt reflectate aceleași circumstanței (f.d. 61-66); - raportul de constatare nr. 201802D2836 din 04 februarie 2019, potrivit căruia, în urma incidentului, la cet. Pîrvu Vitalie s-a constatat luxația antero-internă articulația scapulo- articulară pe stânga, echimoză la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, fapt ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie (f.d. 33-34); - raportul de expertiză judiciară nr. 201902D0461 din 04 martie 2019, potrivit căruia, l-a studierea documentelor medicale a cet. Pîrvu Vitalie sa constatat: luxația antero- internă articulația scapulo-humerala pe stânga, echimoza la nivelul feței, ce au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămarea corporala medie. Producerea leziunilor corporale constatate în rezultatul auto-cauzării se exclude. Luând în considerare localizarea anatomică și caracterul*

morfolologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp din poziția verticală se exclude (f.d.38-40)”.

Argumentele avocatului precum că „*nu se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nici legătura cauzală între fapta comisă de inculpat și leziunile depistate la partea vătămată*”, or, acestea sunt declarative, sunt combătute prin probele enumerate mai sus., instanța de apel a apreciat conform art. 101 Cod de procedură penală toate probele, Colegiul constată întemeiat că declarațiile părții vătămate Pîrvu Vitalie, a martorilor Pîrvu Olga și Irimca Angela, inclusiv a inculpatului Irimca Ghenadie demonstrează cu certitudine vina inculpatului Irimca Ghenadie, or, s-a constatat că anume inculpatul Irimca Ghenadie în urma unui conflict iscat între acesta și Pîrvu Vitalie din cauza unor neînțelegeri privind un loc de parcare din curtea blocului unde locuiesc, acționând în scopul vătămării integrității corporale a acestuia, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței și i-a răsucit mâna stângă a lui Pîrvu Vitalie și l-a îmbrâncit pe acesta, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0461 din 04.03.2019, vătămări corporale medii.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că din materialele dosarului penal nu se constată în acțiunile inculpatului existența semnelor de calificare a infracțiunii incriminate și că instanțele judecătorești greșit au apreciat probele pe cauză, pronunțând în privința ei o hotărâre de condamnare care contravine atât circumstanțelor de fapt ale cauzei cât și normelor legii procesual penale, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect au concluzionat că vinovăția inculpatului Irimca Ghenadie se dovedește prin probele enumerate mai sus și care combat efectiv cele relatate de către recurenți în scop de apărare a acesteia.

Colegiul Penal constată că afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond inferioare incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare.

Instanța de recurs ordinar apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept.

Din alt punct de vedere, Colegiul face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9

decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependentă de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate de recurenți în cererile de recurs, nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Irimca Ghenadie xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată **19 noiembrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana